

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTULILIE-HANULCOLȚEI

„Dumnezeu nu mă va răsplăti după modul cum am știut să mă desfac de comuniunea firească în care mi-a fost dat să trăiesc, ci după modul în care am afirmat această comuniune cu voința și cu iubirea mea creștină.” – Părintele Dumitru Stăniloae

Nr. 364 / 15 noiembrie 2020

SFÂNTUL IGNATIE
BRIANCIANINOV

1807 – 1867

FIUL MEU, NU DISPREȚUI CERTAREA DOMNULUI!

Sfântul Proroc David a spus: *Multe sunt necazurile dreptilor și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul* (Ps. 33, 18). Cât este de adevărat! Tuturor celor ce slujesc cu adevărat Domnului, tuturor celor drepte prin dreptatea Răscumpărătorului, iar nu prin dreptatea lor căzută și mincinoasă, le sunt trimise multe necazuri. Însă toate aceste necazuri se risipesc de la sine și niciunul dintre ele nu-l poate nimici pe robul lui Dumnezeu. Ele îl educă, îl curățesc și îl desăvârșesc.

Despre necazurile păcătoșilor ce trăiesc pe pământ pentru desfătările și izbânzile pământești, Prorocul nu a spus niciun cuvânt. Lor nu le sunt trimise necazuri. Și pentru ce să le fie trimise? Ei nu le

pot îndura cu mulțumire, ci doar cu cârtire, cu mâhnire, cu hulă împotriva lui Dumnezeu și cu deznădejde, prin care își înmulțesc necazurile lor. Domnul îi lasă să se folosească de bunurile pământului până la sfârșit pentru ca ei să-și vină în sine fie și numai datorită bunăstării lor. El le trimite necazuri numai acelor păcătoși în care vede dinainte întoarcerea lor la credință și care în cartea vieții, din grija lui Dumnezeu, sunt deja trecuți în rândul dreptilor îndreptățiți prin dreptatea Răscumpărătorului.

Pe păcătoșii ce păcătuiesc de bunăvoie și în care nu există zălog pentru îndreptare și pocăință, Domnul nu îi socotește vrednici de necazuri deoarece nu au primit învățătura lui Hristos, nu au arătat nicio râvnă în a-L urma pe Hristos și au pornit pe calea nedreptății nu din înclinație sau din neștiință. *Necazurile întru Hristos sunt cel mai mare dar al lui Hristos* (Filip. 1, 29), dăruit celor care s-au jertfit din tot sufletul slujirii lui Hristos. Sfântul David, pomenind despre multele necazuri în care cad dreptii, nu a pomenit nimic despre necazurile păcătoșilor. Ei, fiind fii nelegitimi, iar nu fii adevărați, nu atrag asupra lor pedeapsa lui Dumnezeu.

David numai atât spune despre moartea lor, că *este cumplită* (Ps.

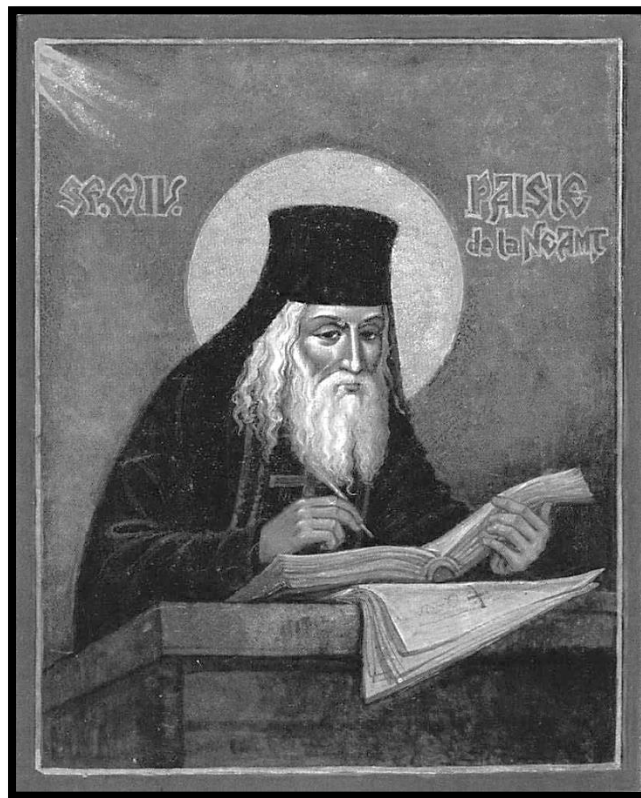
33, 20) și așa și este. Moartea păcătoșilor este cumplită, uitată, necercetată de ei. Ea îi răpește pe negândite din mijlocul multelor desfătări și îi aruncă în prăpastia chinurilor veșnice. David, mângâindu-l pe slujitorul lui Dumnezeu ce viețuiește pe pământ în lipsuri și strâmtorări, îi spune: nu râvni după cel ce sporește în calea sa, după omul care face nelegiuirea. *Nu râvni la cei ce viclenesc, nici nu urma pe cei ce fac fărădelegea. Căci ca iarba curând se vor usca și ca verdeța ierbii degrab se vor trece* (Ps. 36, 7,1-2).

Mai departe, Prorocul vorbește în numele nevoitorului pe care încă îl mai clatină cugetul cel trupesc: *Că am pizmuț pe cei fără de lege, când vedeam pacea păcătoșilor. Că n-au necazuri până la moartea lor, adică nici un necaz nu îi trezește din amorfirea lor sufletească, din somnul morții, din moartea sufletească. Ei de osteneli omenesci n-au parte și cu oamenii nu sunt biciuiți. Oameni sunt numiți aici slujitorii adevăratului Dumnezeu, cei care păstrează înlăuntrul lor vrednicia omului: ei se îndeletnicesc de bunăvoie cu nevoințele bune-credințe și se supun cu voia lor pedepsei Domnului. Păcătoșii cei lepădați, trăind în nepăsare, nu iau parte nici la nevoie, nici la necazuri.*

Așadar, ce urmare poate avea această stare a celor lepădați de Dumnezeu? *Pentru aceea îi stăpânește pe ei mândria și se îmbracă cu nedreptatea și silnicia* (Ps. 72, 3-6). În ei se năruie orice conștiință a păcătoșeniei lor și apare îngâmfarea cea nemăsurată și fără vindecare. Viața păcătoasă devine atributul lor nedespărțit, ca o haină, un acoperământ, o manifestare neconținută și tot un astfel de atribut devine și nedreptatea lor, care este necunoașterea lui Dumnezeu, părerile greșite despre Dumnezeu și despre toată învățătura descoperită de Dumnezeu.

În această stare îi va afla moartea pe păcătoșii nepocăiți, care păcătuiesc de bunăvoie și, răpindu-i, îi va pune înaintea Judecății lui Dumnezeu. Sfânta Scriptură unește ideea despre încercare cu ideea despre muștrare: Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului!

Sursa: **Sfântul Ignatie Briancianinov**, *Ofrandă monahilor contemporani*, Editura Egumenița

SFÂNTUL PAISIE DE LA NEAMȚ

1722 – 1794

SĂ VORBEȘTI DESPRE FIECARE OM DOAR DE BINE

În vremurile de azi se cere omului să înțeleagă și să experimenteze el însuși toată virtutea. Cel ce se gândește fie și numai o singură oră la moartea sa este mai înțelept decât cel ce se folosește de întreaga lume. Cel care dobândește o virtute se salvează pe sine însuși. Ce folos va avea însă cel ce va salva lumea întreagă, dar se va pierde pe sine? Toți știm cum să ne mântuim, însă din pricina lenei nu vrem să punem în practică ceea

ce cunoaștem. Salvează-te, deci, pe tine însuși! Numai cei cărora li s-a încredințat responsabilitatea de povățuitori vor fi trași la răspundere și pentru alții, căci ei până la moarte trebuie să sufere și să-și pună sufletul pentru turmă; ceilalți însă vor răspunde fiecare pentru sine.

Față de neajunsul fratelui, văzând și auzind, poartă-te ca un orb, surd și mut, fără să vezi, fără să auzi și fără să vorbești - asemeni celui ce având mintea mărginită nu are pretenții de înțelept, însă în cele ale tale fii cu luare aminte la toate. Dacă cineva voiește să se mântuiască, dar văzând și auzind vreun lucru rău nu-și va face ochiul

orb, urechea surdă și limba mută, acela nu poate petrece fără tulburare, în liniște sufletească.

Când ești ispitit spre ceartă de cineva, nu-ți îngădui să te îndreptățești sau să-l contrazici.

Nu te gândi că vrei primi vreun rău de la fratele tău. Adevărata pricină a ispitirii este răutatea din noi. Chiar dacă vei suferi pentru răsplata viitoare vreo durere, în toate învinovățește-te pe tine însuși, iar nu pe fratele.

Obișnuiește-te să vorbești despre fiecare om doar de bine.

Sursa: *Mari stareți ruși, vol. 1: viețile, minunile, îndrumări duhovnicești*, Editura Sophia

PROGRAMUL LITURGIC

Vineri <i>20 noiembrie</i>	18:00	Vecernia și Litia
Sâmbătă <i>21 noiembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Intrarea în biserică a Maicii Domnului
	18:00	Vecernia
Duminică <i>22 noiembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Efeseni 5, 8-19; Ev. Luca 12, 16-21; glas 7, voscr. 2 → Duminica a 26-a după Rusalii (Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina); → Sfinții Apostoli Filimon, Arhip, Onisim și Apfia; → Sfânta Muceniță Cecilia

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală